RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.482 van 28 september 1999
in de zaak A. 86.808/VII-19.435.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. LUYTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 391, bus 5/6

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 17 september 1999 bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 1999, aan de verzoekende partij betekend op 13 september 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, zou, volgens de gegevens van het verzoekschrift, op 4 oktober 1998 België zijn binnengekomen en zich op dezelfde dag vluchteling hebben verklaard.

1.2. De Minister van Binnenlandse Zaken heeft op 22 januari 1999 beslist de verzoekende partij het verblijf te weigeren, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 januari 1999 tot weigering van verblijf, luidt als volgt :

"(...)
Betrokkene werd verhoord op 29 juli 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de taal L. machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. Floribert BUKASSA.
Betrokkene verklaarde de XXX nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit K. Zij verklaarde lid te zijn van de partij 'XXX' (U.) sinds 1984. Haar

echtgenoot zou raadsman van U.-voorzitter T. geweest zijn en lid van deze partij sinds 1983. Op 2 augustus 1998 zou haar echtgenoot niet thuisgekomen zijn na een vergadering van de U. Op 3 augustus zou betrokkene samen met een vriendin poolshoogte gaan nemen zijn op de residentie van T. en daar vernomen hebben dat haar echtgenoot opgepakt was door militairen van het K.-regime. Dezelfde dag zou betrokkene haar echtgenoot zijn gaan zoeken in het K.-kamp en in de M. gevangenis. Op 4 augustus 1998 zou zij navraag gedaan hebben over haar echtgenoot in een politiekantoor. Daar zou zij in een bureau vastgehouden zijn en verkracht zijn door 5 politieagenten. Die avond zou ze vrijgelaten zijn door hen en zou ze bij haar zus ondergedoken zijn. In de nacht van 4 op 5 augustus zouden militairen haar huis zijn binnengevallen om het huis te plunderen, en haar kinderen uit het huis verdreven hebben. Betrokkene zou op 3 oktober 1998 met een vals XXX paspoort per vliegtuig naar België vertrokken zijn, alwaar zij op 5 oktober 1998 asiel aanvroeg.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat betrokkene niet in staat blijkt om doorheen haar relaas een vrees voor en (een) systematische vervolging, in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie, aannemelijk te maken, doordat talrijke tegenstrijdige verklaringen en hiaten de geloofwaardigheid van haar relaas volkomen ondermijnen.

Zo verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verhoor d.d. 3 december 1998) dat zij, toen ze op 4 augustus 1998 werd vastgehouden op het politiekantoor probeerde te vluchten en hierdoor haar enkel brak; dat ze vervolgens een tijdje alleen werd opgesloten; dat een politieagent haar dan is komen zeggen dat hij haar zou helpen ontsnappen; dat zij door deze laatste op 5 augustus 1998 werd vrijgelaten. Voor het Commissariaat-generaal stelt betrokkene echter dat haar been gebroken werd toen ze op het politiekantoor mishandeld werd en dat ze de avond zelf na de mishandeling en verkrachting werd vrijgelaten.

Verder had betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken geen gewag gemaakt van het bezoek van militairen bij haar thuis in de nacht van 4 op 5 augustus 1998, zoals ze voor het Commissariaat-generaal stelt. voor het Commissariaat-generaal vermeldt betrokkene dan weer niets over de eerste arrestatie van haar man in juni 1997, waarvan ze melding maakte tijdens het verhoor door de dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien kan betrokkenes eigen engagement binnen de partij U. sterk in twijfel worden getrokken, aangezien zij hieromtrent eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde zij voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij aktief lid was van de partij sinds 1982 en dat ze vergaderingen

bijwoonde en meedeed aan betogingen. Voor het Commissariaat-generaal stelt zij aanvankelijk zelf niet echt lid te zijn van de U.; terwijl zij even later tijdens hetzelfde verhoor stelt dat zij toch sinds 1984 lid was, doch enkel vergaderingen bijwoonde. Verder verklaart ze voor het Commissariaat-generaal lid te zijn van de U.-sectie M., terwijl de U.-lidkaart (afgegeven op 28 januari 1991), welke zij ter ondersteuning van haar relaas voorlegt, vermeldt dat betrokkene lid is van de K.-sectie.

Daarenboven brengt betrokkene onvoldoende elementen naar voor die kunnen getuigen van een persoonlijke en systematische vervolging in de zin van de voornoemde Conventie. Zij verklaarde slechts éénmaal (op 4 augustus 1998) om een onduidelijke reden te zijn vastgehouden op een politiekantoor waar zij navraag ging doen naar haar echtgenoot. Ze werd reeds dezelfde dag zonder verdere gevolgen vrijgelaten en ondervond daarna geen persoonlijke problemen meer tot aan haar vertrek op 4 oktober 1998.

Er dient verder nog opgemerkt te worden dat betrokkenes verklaringen tegenstrijdigheden vertonen met de verklaringen van haar zoon, XXX (dossier 89/10592) die erkend werd als vluchteling door de Vaste Beroepscommissie op 26 april 1994. Zo verklaarde haar zoon geboren te zijn in M. (Duitsland), terwijl betrokkene stelt dat hij geboren werd te K. (zie verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken punt 14). Verder had haar zoon in het kader van zijn asielaanvraag verklaard dat zijn vader één van de 13 stichters van de U. was; terwijl betrokkene voor het Commissariaat-generaal stelt dat hij enkel raadsman was van de U.

De door betrokkene voorgelegde documenten (voornoemde lidkaart van de U., twee medische attesten d.d. 23 oktober 1998 en 27 juli 1999) en XXX identiteitskaart (met nr. AA706618X) doen geen afbreuk aan voorgaande overwegingen.

Verder is betrokkene niet in het bezit van enig document dat een controle van haar reisweg mogelijk maakt.

Tenslotte brengt het verzoekschrift van betrokkenes raadsman, Meester Floribert BUKASSA, geen andere elementen naar voor die vermogen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft

overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 22 januari 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren".

2. Overwegende dat de door de tweede verwerende partij opgeworpen exceptie feitelijke grondslag mist omdat zij de terzake bevoegde Overheid is die de tenuitvoerlegging verzekert van de bestreden beslissing;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de verzoekende partij op goede gronden betoogt wat volgt :

"De bestreden beslissing kan uitgevoerd worden na 5 dagen vanaf de betekening van de bestreden beslissing, te weten 17 september 1999; (...); gezien deze toestand is de hoogdringendheid bewezen";

3.2. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de

verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van artikel 1, alinea 2, van de Conventie van Genève, van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, de manifeste appreciatiefout en het gebrek aan zorgvuldigheid bij het onderzoek van het dossier;

Overwegende dat dit middel door de verzoekende partij op niet minder dan vijf "dichtbedrukte" bladzijden wordt uitgewerkt; dat het de Raad van State niet mogelijk is, in het kader van een "prima facie" onderzoek, eigen aan de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, het enig middel punt per punt te analyseren en te beantwoorden;

Overwegende dat uit een globale analyse van dit middel evenwel blijkt dat de bestreden beslissing enerzijds voorbijgaat aan de cruciale vraag of de heer XXX al dan niet de wettige echtgenoot is van de verzoekende partij en of de heer XXX, erkend als politiek vluchteling, geboren te M. op 9 september 1969, volgens de kaart afgeleverd op 21 december 1994 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (dossiernummer CG/89/10592), de wettige zoon is van de verzoekende partij en de heer XXX; dat uit de schriftelijke verklaring van 22 september 1999, neergelegd ter zitting door de verzoekende partij, blijkt dat de "U.", meedeelt dat de heer XXX één van de medestichters is van de U., dat hij lid is van deze partij vanaf het tijdstip waarin hij in de clandestiniteit actief was, met name vanaf 1983 en dat hij raadgever was van de heer XXX, nationaal voorzitter van de U., leider van de democratische oppositie en dat mevrouw XXX, geboren op 13 maart 1951 te M. zijn (wettige) echtgenote is; dat, door deze elementen niet te onderzoeken en niet te betrekken in de bestreden

beslissing, op het eerste gezicht de in het middel aangehaalde bepalingen werden geschonden;

Overwegende dat de verzoekende partij anderzijds aanvoert dat in de bestreden beslissing "de feiten bewust zo worden verdraaid om ze tegenstrijdig te doen lijken, terwijl een open maar objectieve lezing van de rapporten uit het administratief dossier het tegendeel bewijst";

Overwegende dat op het eerste gezicht, zonder zich in de plaats te stellen van de Commissaris-generaal, de Raad van State vaststelt dat de weerhouden tegenstrijdigheden niet essentieel lijken, (soms) perfect verklaarbaar zijn, en betrekking hebben op "details" die de geloofwaardigheid van de door de verzoekende partij afgelegde verklaringen (in hun geheel) niet in het gedrang lijkt te kunnen brengen, en tenslotte niet steeds verenigbaar lijken te zijn met de neergelegde stukken en met de gegevens van het administratief dossier;

Overwegende dat het de Commissaris-generaal in voorliggend dossier toekwam om inlichtingen in te winnen bij derden teneinde de waarachtigheid van het vluchtelingenrelaas van de verzoekende partij grondiger te onderzoeken, zodat het enig middel ernstig is;

3.3. Overwegende dat, wat de derde voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de Raad van State op dit ogenblik vaststelt dat de verzoekende partij bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat, omdat zij naar haar land van herkomst (XXX) moet terugkeren, waar zij in het verleden werd mishandeld, waar haar huis werd geplunderd en haar kinderen werden verdreven, zodat, gelet op de politieke activiteiten van haar echtgenoot, de kans reëel is dat

zij in haar land van herkomst zal worden vervolgd door de Overheid die aan de macht is; dat een dergelijk nadeel, rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, ernstig en moeilijk te herstellen is;

3.4. Overwegende dat is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 1999 aan de verzoekende partij betekend op 13 september 1999.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de eerste verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig september 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**